

kjer sme vsak nezreli kaplan raz prižnice politizirati. Župnik v Pusböck-Lakku n. pr. je raz prižnice za nekega klerikalnega kandidata agitiral in bil zato na 7 dni ječe in 40 K globe obsojen ter je tudi za eno leto vse državljanske pravice izgubil.

Volitve v hrvatski sabor so se še precej mirno izvršile. Seveda so morali tudi avstrijski vojniki red čuvati. Razmerje strank je ostalo skoraj enako. Le kmetska stranka je par mandatov pridobila.

V Berlinu so krstili trg pri operi v „Cesarja Franc Jožefa trg“. Tako častijo našega cesarja v Nemčiji. Slovenski prvaki pa vpijejo pred cesarjevim spomenikom „živio Hribar“!

Iz „črnege“ Portugala se poroča, da je nova republikanska vlada v ministertvih velika ponoverjenja v znesku več milijonov odkrila. Tako so gospodarili klerikalci, dokler jih ni ljudstvo s kraljem vred napodilo!

O konkurzu klerikalnega kmetijskega in konzumnega društva v Sv. Jurju ob j. ž.

(Izvirno poročilo.)

Dne 12. septembra 1909 l. vršila se je v kmetijskem in konzumnem društvu v Sv. Jurju o. j. ž., zadrugi z o. z. volitev načelstva in nadzorstva. Novo izvoljeni udi so zahtevali, da se natančno presoja stanje zadruge s pomočjo prejšnjih članov. Ker pa ti niso prišli k dotični seji in ker so pridobili novi udi načelstva na podlagi površne bilance prepričanje, da je zadruška za okoli 4000 K pasivna, zahtevali so dne 6. oktobra 1909 razglasitev konkurza. Temu zahtevku je c. kr. okrožna sodnija v Celju ugodila in dotični sklep je tudi potrdila c. kr. višja sodnija v Gradcu. Koliko je znašal nedostatek v tem času, se v konkurznem postopanju ni dognalo, ker se je konkurz na podlagi poravnave in s privoljenjem vseh upnikov meseca decembra 1909 končal. **Da je pa društvo že koncem leta 1908 imelo več dolgov kakor pravega premoženja**, sledi iz bilance za to leto, katero sta sestavila strokovnjaka. Iz te bilance sledi, da društvo koncem leta 1908 ni bilo zmogneno svojim upnikom popolnoma zadovoljiti. Nekateri upniki so morali v konkurzu odpustiti 30–60% od svoje tirjatve. Na nesrečo se obdolženci ne morejo sklicevati. Vzrok propada je bil po izjavah prič in po mnenju strokovnjakov nezmeren nered, kateri je vladal pri poslovanju v obrti in ki se je kazal tudi v tem, da se predpisane kupčijske knjige sploh niso vodile in da so vpisi v iste tako nedostopni, da se po istih ne da presojevati tek kupčevanja in stan premoženja.

Ravnatelj zadruge je po lastnem priznanju meseca marca in junija l. 1908 vpisal v blagajnično knjigo nalašč nekaj neresničenega.

Strokovnjaki so tudi našli, da manjka v blagajni svota 1289 K 80 v. Po bilanci strokovnjakov je dokazano, da si je to svoto prilažil Janez Guzej, trgovski pomočnik v Sv. Jurju o. j. ž. Kot nesreča za zadruge se pa ta tatvina ne da tolmačiti, ker Janez Guzej tatvine ne bi mogel storiti, če bi se udeje načelstva le količkar brigali za gospodarstvo v zadruzi.

Obtoženi so Janez Guzej, trgovski pomočnik v Sv. Jurju ob južni žel. (kot oskrbnik), Mihael Guzej, pos. na Repnem, Franc Zdolsek, pos. v Podgorju, Franc Klajnshek, pos. na Vrbnem, Janez Guzej v Goričici, Mihael Ratejc v Štopčah, Martin Klajnshek v Podgradu in Rudolf Podgoršek v Podgradu, ker ne morejo izkazati, da so kmetijsko in konzumno društvo v Sv. Jurju ob j. ž., katero je prišlo l. 1908 v konkurz, brez njihove krivde samo nesreče spravile v nezmožnost, svojim upnikom popolnoma zadovoljiti in ker niso vodili predpisanih kupčijskih knjig.

Janez Guzej je pa tudi obtožen hudodelstva tatvine, ker je vzel 1289 K 80 v.

Razprava, ki se je vršila pred celjskim okrožnim sodiščem, se je preložila.

O izidu poročamo torej pozneje!

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Kakor je bilo v zadnjem „Štajercu“ navedeno, so se branili narodnjaki Klemenčič, Jurček in Comp. dati trški račun v javnost in so se pri zadnjem proračunu dušili, da trškega računa sploh nikomur v razpogled ne dajo. „Štajercijanci“ pa se niso pustili za nos voditi; zatoraj so prosili deželni odbor, da pošlje enega komisarja, kateri bi naj Jurčeka in Klemenčiča podučil, da se nimajo računov davkoplačevalcem prikrivati. Dne 29. oktobra je zatoraj deželni odbor poslal enega komisarja, kateri je odredil, da imajo računski skozni 14 dni na razpolago biti, da je volilcem mogoče, se o njih „poštenosti“ prepričati. Kaj ne, Jurček, to je smola (?)! kar se pa tiče sploh občinskega gospodarstva, se je izvedlo, da občinsko premoženje ni v redu in da bo deželni odbor v tej zadevi pismene predloge postavil občinskemu odboru. Ja, Jurček, kot gorski rihtar bi se ti ne bi bolj prileglo, ako bi za redno gospodarstvo se v občini brigal, kakor da narodnjaške kozle streljaš? Kaj je pa sploh z volitvami, da jih ne razpišeš? Pri zadnji seji vpraša Jurčeka odbornik Wardenik, kaj da je napravil, da mora „nahdinati“? Slavno c. k. okrajno glavarstvo pa tem potom prosimo, da takoj občinskemu predstojniku ukaže, da se volitve razpišejo, ker smo volilci že pred 3 tedni pismeno prosili za razpis volitev. Čudno pa je dejstvo, da je prej Jurček se zmiraj dušal, da že komaj čaka, da leta potečejo, da se reši prešmentane rihtarije; zakaj pa sedaj volitev ne razpišeš?! Da so gorski narodnjaki res neumni, kaže dejstvo, ko pravijo, da „Štajercijanci“ zahtevajo večje% in da delajo skozni ovdaje proti Jurčku občini stroške. Zatoraj naj bo pribito, da „Štajercijanci“ zahtevajo redno gospodarstvo; stroške revizije pa bodo tisti plačali, kateri so revizijo zakrivali, gospodine Jurček in Klemenčič!

Hrastnik. Na ričet pojdejo v Laško neke služkinje, (katerih ime za danes zamolčimo) menda zato, ker so fantom odpirale s ponarejenim ključem. Neki večer so baje hoteli kar štirje vsi naenkrat do njih priti, a ker to ne gre pri dveh dekletah, so fantje v svoji razburjenosti nekaj šip pobili; no in tiste šipe so jih potem izdale, da so se fantje hvalili, kako je bilo lušno. Dva sta pravila, da sta luč zlo našraufala, tako da sta tudi lahko gledala prepovedan sad, medtem ko sta dva spodaj sline cedila. Zdaj pa naj še kdo reče, da niso ta dekleta pametne, pobožne, čiste device. Saj so tudi v „Marijini družbi“

Sovražnik hinavcev.

Št. Peter na Medv. Selu. Naš Franček je v nedeljo zopet nagnal svojo komedijo skupaj. Ej, ej, pa zdaj je imel naš Franček novega komedanta. Tam sem, se-m sem pr-pr-prišo iz Kranjske — (on namreč tako jecla). V Iblan sem se pa učil piskati in zdaj bom tukaj pri Vas orglal in komedije špilal! Tak je naš gospod župnik pokazal novega organisteka, ker starega organista, domačega farana je odpravil. Tako tedaj ljubi naš župnik domače farane! Tujce, katere lahko uporablja za svoje komedije, sprejema, a domače farane odpravlja. Lepa ljubezen do svojih faranov. Mežnar mu tudi ni bil všeč. Seveda Kranjci so bolji. No, drugič ko bo menezarjevo Marijinih devic signal skupaj, takrat šele bo kšeft! Na nogo! Korajžjo torej!

Iz okraja sv. Lenart slov. gor. V vasi Zenka pri sv. Lenartu v Slov. gor. so svoj čas v francoskih vojskah Francozi Jurja Hermann kot rekruta seboj vzeli in to do Moskave. Ko je Napoleonova slava na Ruskem zmazana, prišel je dotičnik na Francosko, potem v Italijo. Tudi Lovrenc Hermann kot korporal se je pozneje vojske v Italiji udeležil. Obadva sta prišla srečno domu. Veselila sta se posebno, da sta razumela nemški jezik in tudi nekaj francoskega ter italijanskega. Posebno ponoma sta bila na znanje nemškega jezika. Ko se je potem moj oče Jožef Hermann poročil in je postal primenen za šolo, poslali so ga v šolo v sv. Trojico slov. gor.; tam je obiskoval letnike 1831, 32, 33, in 34 in je obiskal šolo celo v velikanskem taktatnem snegu (1 klafta snega). Takrat bil je v sv. Tro-

jici neki učitelj, katerega je moral vsak učence v nemškem jeziku prositi, n. pr. „bitte, Herr Lehrer, Feder schneiden“ itd. To je bil vrli učitelj Martin Schönwetter, ki je mnogo otrokom prepotrebni nemški jezik priučil. Tudi trije otroci Matija, Martin in Tereza smo h g. nadučitelju v sv. Trojicah v letih 1857, 58, 59 v šolo hodili, dokler ni ta vrli nemški učitelj v Bogu zaspal. Zakaj sem to povedal? Zato ker se zdaj toliko nemški šoli v sv. Lenartu nasprotuje! Saj je bila nemška šola vendar že od nekdanj speljana in ne pomeni nič novega. Stari ljudje vedo prav dobro, da je bila šola in z njo vse knjige nemške. Zdaj pa hočejo hujšati nemški poduk otrokom vzeti. Zakaj naj bi deca nemškega neznana? Mi pa pravimo: Nemška šola v sv. Lenartu naj živi in cveti! — Martin Hermann, ekonom.

Sv. Lovrenc. Dragi mi „Štajerc“, že dolgo Ti nisem nisem nič poročala, vendar Ti moram enkrat, ker mi Lovrencani ne spimo. Odvandrajoči g. kaplan Koprivšek nam je ustanovil deklški in mladeniški zvezo in glej, dragi mi „Štajerc“, kako lepo ona napreduje. Neka članica deklške zveze in „Marijine družbe“ bo nam kmalu pokazala — deco! Kaj ne? Gospod župnik, to so vam sadovi klerikalnih društev? Sramota za našo Lovrenčko faro.

Iz Podgorja. Pred kratkim so slavili v Razboru farnega patrona. Šel sem tudi jaz in pri tej priložnosti sem obiskal svojega prijatelja. V noči se odslovim in grem proti domu; gredč grem še v bližno krčmo. Ko pridem pred večna vrata, slišim nekaj tuljenju podobno glas. Ko nekaj časa poslušam spoznam, kako se je Franc Lesnik (farovškega krojača brat) „Štajerca“ č-tati učil. Ker ni mogel pravilno izgovoriti „Štajerc“ ampak „S-s-sta-je-erc“, zagrabila ga je kmečkega fanta roka, ter ga vrže na operacijsko mizo, ter mu hitro od zunaj jezik operira. Pri tej operaciji je jako zatulil. Hitro se zmuzne in zleti iz hiše, mi pride naproti z debelo glavo kakor luna v polnem. Vprašam ga kam se mn tako mudi; pravi grem prosit brata da mi toliko posodi, da si „Štajerca“ naročim. Aha si mislim, ti bi ga rad zanesel tistim devicam katere prepovedan sad glodajo; fante le mamó se sedaj...

Iz Dornove. V kratkem bo pri nas tonaj po dolgem prepiranju in hujkanju prav lušno, od neke osebe se je samo meni povedalo pod pogojem da nikomur ne povem skrivnost, da bodo brskone na Martinsko nedeljo v tukajšnji šoli (?) teater, katerega priredijo dobro izbrane in za to posebne sposobne osebe, na korist klerikalno hujskajočih namenov in za vedno žejna teatergrla. slučajno sem tudi že zvedel za njih nameravan program, kateri bo pa v dve točki razdeljen; prva točka bo baje zelo pomembna in podučna za še nedorastlo mladino ker, bo predstavljena Smrdokavka nje spolni opravi in nje konec, to vam bo vžitka za mlečnozobe hujskanje da bodo kar zijali. Druga točka pa bo za bolj odrasle, tudi starejši kateri bo dal mastno plačo sme iti obžalovanja vrednih kamel zijat; ker se namreč leto že bolj koncu bliža, se bodo za nje vsa imenitna dela v tem letu še enkrat pretresovala; kakor na muho bodo v prvi vrsti vzeli prekornostno gasilno društvo ter njega skladišče, katero jim je kar trn v peti, ker je gasilcev namen v nesreči bližnjem pomagati, tega pa ti klerikalni potuhnjenci kar živi ne morejo trpeti. Šaušpillerce bodo šle na streho ter klicale „šlahu na streho“, drugi pa se bodo prepirali in modrovali na kak način bi vsejali prepri in sovraštvo med ude gasilnega društva kateri so že mnogokrat v teku društvenega obstanka za blagor bližnjega celo v lastni nevarnosti delovali, ter imajo še tudi za napre¹⁸¹ namen vkljub temu, da jih klerikalno časopis in njih obžalovanja vredni dopisniki skozni zobe vlačijo kakor gozdne roparje; mlajši zarod pa bode skakal in kričal „Živijo“; tako je prav, le tako naprej! Tudi gasilno skladišče ali uta v kateri je shramba gasilnega orožja, jim nikakor ne ugaja in sicer za to, ker nima za njih hinavske namene primernega napisa; sedaj bo nastal skupen krič (meneč po njih skrivljeni in kratki pameti, da je gasilno društvo nepotrebno, in da je uta sedaj njihova last) kateri napis bi bil narbolj primeren. Iz te zagate jim bo pomagala zagrižena in blizu 50 let mlada devica, naj bo tukaj neka

Ali že veš? Izšel je „Štajerčevi“, „kmetijski koledar“, ki se dobi v Ptuj in knjigarnah.

učenci uradna hiša, v kateri bi se klerikalni hišniki odlikovali, ter dobivali patent za svoje pamet v drugem oddelku bi se še nezrelim skozi pamet vlivala v glavo; napis pa se bo na hišo, za sprejem pameti mladim in stari klerikalnim butecom. Mladina pa bo kakor skakala in kričala „živijo“, tako je prav, tako naprej... Spomnili se bodo ter grdo katera so zadnjič si celo brez njih dovoljenja napale na napredni shod v Ptuj, dalje se boresovalo, pretresovalo in podučevalo kako lahko mesečnem zakonu Marijina družabnica v kmetemati postane, naložili bodo na voz tudi precej rejeni mladenki ter je oboževali in hvalešali, češ, tako je prav le tako naprej. Več Vam zanimivem teatru ne bom pisal, ker bo kdor se udeleži, sam slišal in videl; omenim še le, da h koncu se bo na mah vse v joč semenilo, vsa klerikalna zadruga bo na glas kričala in se zvijala, češ darujete nam, darujete nam vaše kronce, čeravno vas obrekujejo in vas sovražijo, vaše kronce le radi imamo. Mi se takrat ne bomo dali preslepiti. Skrajno časi čas je že, da bi se temu zagriženemu klerikalnemu početju in gonji tudi pri nas kolesoril, in najboljše pomoček k temu bi bil, da si vsaj premožnejše hiše naročijo list „Štarc“, kateri vedno in povsod resnico gorit ter branina naš kmetijski stan. V tem vam bode tudi domači klerikalni pobuenci obiskovali, da bi vsaj vsak z eno krono pomogel k njihovu klerikalnemu in razdorajočemu društvu; milo bodo javkali ter mačje glave pretakali, da bi timveč vlovili. Pa ne dajmo se preslepiti, pokažimo jim dveri in sčasoma bode minilo tudi to klerikalno hujskanje, kakor ste dozdaj s svojimi trdo prisluženimi krajarji podpirali. Gospodu uredniku „Slov. gospodarja“ pa čestitamo, da ima tako modre in hitre dopisnike pri nas. Ob priliki Vam sem še več raznih dogodbic poročal. Naprednjak.

Iz Amerike. (Goshen Indiana). (Kako Peter v Ameriko potoval). Leta 1903 sem šel iz doma in od matere k vojakom in sem odšel kot korporal 1906 1. Potem sem šel v Gradec in iz Gradca v Rumenijo kot rudar; vsem sem kopal en teden; ker se mi ni dohallo, sem šel iz Rumenije na Dunaj, potem v Hamburg, od tam pa čez široko morje v New York, v Chicago, iz Chicago v Neepanie. Tu sem prišel po noči; ne zastopil sem jezika, in ni bilo ne znanca ne prijatelja. To je bil špas za složovega Petra! Ali ker sem nekoliko Bištovo zlahte in ker so Bištovi zelo tople krvi, tako sem tudi jaz; nisem se ustrašil ne Amerikancev ne Indijancev. Delal sem v Neepanie sedem tednov na cesti. Potem je dela zmanjkalo in tudi denarja. To je bilo „toplo“ za Petra! In tle nekaj dni je prišel eden Amerikanec in me je vzel v mesto Goshen seboj, mi je dal delo in plačilo. Mi minolo eno leto, sem se spoznal z nekim dekletom in sem se oženil tukaj v mestu Goshen. Moja žena je Amerikanka, rojena v tem mestu; govori angleško in tudi nekaj nemško. Sedaj so nama poslali hčerko in sva ji dala ime Mary. Tako se godi Šiležovemu Petri tukaj v Ameriki! Jaz imam dobro delo, sedaj sem mizar v fabriki. Zaslužim 2 dolarja 10 centov na dan (to je avstrijski denar 5 gold. 25 kr.) Seveda ne moreš kupiti tukaj za 2 dolarja več kakor v Avstriji za 2 gold. Drugokrat več! Ostanite zdravi vsi Štajerci in mi pišite, ako se spomnite na me pri Radgoni. Adresa sedaj: Mr. Peter Rozman 312 Monroe Goshen Indiana št. A. S.

Kmetje pozor!

Letos se vrši splošno ljudsko štetje (Volkszählung). Vsled ministerialnega odloka z dne 20. avgusta 1910, R. G. Bl. št. 148 pa se bode izvršilo obenem splošno štetje živine. Kot temelj vzelo se bode stanje z 31. decembrom 1910.

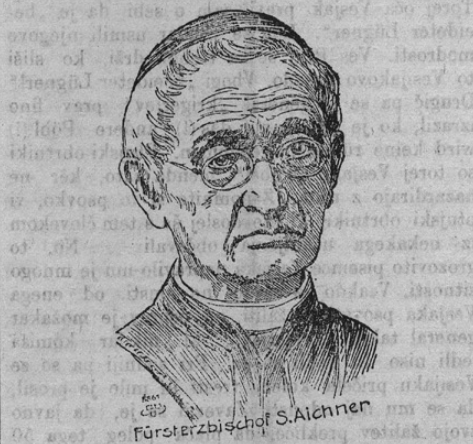
To štetje živine je vevaležnega pomena. Bedasti hujskači trosijo sicer neumno vest, da se vrši to štetje zaradi davkov in da bode vsakdo več davka plačal, ako ima več živine. Ta trditev je naravnost neumna laž. Davkov se štetje živine prav nič ne tiče. Treba je le, da

se izpozna pravo stanje števila domače živine. Kajti le tedaj, ako vemo, koliko živine imamo, zamoremo od države zahtevati pomoči. Država mora pospeševati živinorejo, urediti izrabo živine ter preskrbljenost z mesom večjih konzumnih središč. Vse to pa zamoremo od vlade le tedaj zahtevati, ako ji damo natančne številke, koliko živine imajo naši kmetje sploh.

Opozarjamo torej kmetovalce, naj pri štetju živine vse natanko in popolnoma izpovejo. Kajti natančnost teh naznanil leži v prvi vrsti v interesu živinorejcev samih!

95 letni nadškof.

Knezoškof v Brixenu na Tirolskem Aichner, katerega slika prinašamo, je težko zbolel. Pri njegovi starosti je bolezen jako nevarna. Knezoškof bil je namreč

l. 1816 rojen. Ta veličastni duhovnik je kot škof 26 let deloval, kot duhovnik pa 70 let

Novice.

V lastni stvari.

Ni se mi treba učiti, kaj je politični boj in v kakšnih oblikah se odigrava. Tekom let sem izprevidel, da je pri naših slovenskih prvačih, ki delajo v bogemu slovenskem ljudstvu toliko gospodarske škode in kulturne sramote, vse dovoljeno. Drugod se skuša tudi v politiki meje dostojnosti respektirati in osebni boj le na neobhodno potrebne slučaje omejiti. Drugod je tudi javno časopisje na gotovi stopinji morale in le čifutski „revolver“ žurnali delajo tudi v časnikarstvu na brigantovski način. Tako je drugod. A pri nas? Alfa in omega v slovensko-narodni politiki stala laž in obrekovanje. Zelodec se resnemu človeku obrne, ako ga prisili neprijetna časnikarska dolžnost, da čita slovenske narodne liste. Kajti tem listom je falotovstvo namen! Nikjer pač se ne kaže moralni bankerot slovensko-prvaške politike tako gnusno in tako očividno, kakor v „narodnem“ časopisju... Ožigolil sem v svojem listu to dejstvo že opetovan. Posledica pa je bila vedno, da se je reklo v kakšnem listu, ki se bode prej ali slej v svojih dolgovih zadušil, — „Štarcja“ ni smatrati resnim... Tak odgovor stane presneto malo, čeprav razkrinka politično poštenost dotičnega žurnalista. Ali kdo bi se z volom bodil? Jaz ne, — in zato sem tudi omejil na najpotrebnejše svojo polemiko s slovenskimi listi. Le semtertja zavre človeku kri. In vzel bi bič, da kaznuje fantalino, ki z otroško-brezsranno lažnivostjo pomanjkanje duševnih zuročnosti nadomestujejo. Poglejte G. Vekoslava Spindlerja, ki je sicer pravzaprav le časnikarski diurnist dr. Kukovca (kakor je zadnji to pred sodnijo sam izjavil!), ki se pa pusti psovati za „glavnega urednika“ celjskih „narodnih“ listov. Pljunite možaku v obraz, obrisal se bode in vam k večjem rekel, da ste nahodni... Zadnjič enkrat prinesel je v svojem listu dopis, ki ga je baje „neki kmet“ spisal. V tem dopisu je m. dr. trdil, da so mene podpisane urednika „Štarcja“, „Nemci za 8000 gold. kupili“, da „blatim Slovence“. Smešna in nesramna je ta trditev. Niti človek, ki je tako zabit, da postane naposled član „narodne stranke“, tej trditvi ne veruje. Uspeh take laži je vedno le smešnost. Frapira le predrznost iz trte izvite laži. In zato

sem v zadnji številki vprašal g. Spindlerja, kdo je dotično novico sprožil. Lahko bi ga tožil; ali mož je navajen, vsakih 14 dni enkrat „častno izjavo“ podati in se s tem sam za lažnika proklamirati; vsi spodnještajerski žurnalisti skupaj še niso toliko „častnih izjav“ podali, kakor Spindler sam. Sicer bi bil pa mož morda tudi oproščen, čeprav ne bi dokazal niti sence svojih trditev, kar je pri današnjih porotniških razmerah v Celju prav verjetno; saj je bil šele zadnjič oproščen, ko je brez vsacega dokaza na lumpovski način blatil slovenskega rodoljuba g. Fridricha. Iz teh razlogov nisem tožil Spindlerja. Ali izjavil sem, da ga smatram za navadnega lažnika, dokler ne dokaže svojo trditev. Pljunil sem mu v obraz, ali fant se je mirnodušno obrisal in je — naprej klepetal. Spindler bi imel namreč dve poti, da se rehabilitira: Prvič tožbo; pred sodnijo bi mi moral dokazati, da sem mu delal krivico, ko sem ga za lažnika pečatil. Rezumem, da Spindler ni tožil. Ali drugič bi lahko v svojem listu dokazal, da sem bil res za 8000 gold. podkupljen. Tu ni nobenega izgovora. Le par kapljic tinte bi fanta kostalo, da bi mi to dokazal, ako bi imel res dokazov. Mislite, da je to storil? Ne, — na moje javno pismo je Spindler držal jezik za zobmi, kakor kužek, čez katerega pride gospodar z bičem. Ali kadar gospodar hrbet obrne, takrat pokaže kužek svoje zobe. In tako je tudi Spindler čez par dni zopet isto grdo laž ponavljal... Vi, Vekoslav Spindler, ali ste ponosni na ta čin? Služili ste pri nemških listih in ne zamerim Vam tega. Nemški listi so zalagali razglednice z rdečo zastavo, na katerih je bila Vaša pesen, revolucijska Vaša pesen, katere Vam tudi ne zamerim. Tudi tako trdosrčen nisem, kakor slovenski kritiki, in ne zamerim Vam niti Vaše „poezije“. Jaz Vam ne zamerim, da ste bili „urednik“ skozinsko klerikalne „Dumovine“. Ali kaj bi rekli, ako bi jaz trdil, da so Vas najprve Nemci, potem socialisti, potem klerikalci in končno „narodnjaki“ za par grošov „kupili“? Kaj bi rekli?... Vi, Spindler, pogledite v zrcalo: videli bode ne sramnega lažnika!

Ptuj, 6. XI. 1910.

Karl Linhart
urednik „Štarcja“.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Župan Jos. Ornig v Ptuj udeležil se je letos tudi zborovanja avstrijskih mest na Dunaju, ki je sprejel razne prav važne sklepe. Pri temu se je vrli naš Ornig, katerega globoko gospodarsko razumevanje spoštuje danes vsa poštena javnost, pečal tudi s vprašanjem splošne draginje mesa. Razvil je tukaj nekaj prav novih misli, za katere so se zborovalci prav živo zanimali. Ako se postavimo na stališče g. Orniga, potem ves uvoz tuje inozemske živine in mesa ne more mogo pomagati. Koliko krika se dela zdaj z uvozom argentinskega mesa, ki ne more imeti posebnega pomena in ne bode nikdar splošne mesne draginje odstranil. G. Ornig se vsled tega tudi debate in glasovanja gledé uvoza argentinskega mesa ni udeležil; čeprav je bil na zborovanju kot zastopnik mesta Ptuj, je tudi ob tej priliki pokazal svoje pošteno srce za kmetisko stvar. Razvil je zlasti dve misli: Mesni druginji se bode najprve le s žtem odpomoglo, da se izdatno pospešuje domačo ivinorejo. Dajte našemu kmetu priložnost in sredstva, da se izdatno poprime živinoreje in ne bode rabili zmznjenega mesa iz južne Amerike. Ali kar se je doslej za domačo živinorejo storilo, to je bilo vse preskromno in premalo... Pa še nekaj je sprožil naš Ornig, ki pozna gospodarske naše razmere, kakor malokdo drugi. Pravil je, kako imajo vojaki za večerjo črno kavo, v katero namakajo svoj kisli komis. Vkljub temu, da to ni posebno izdatna in tečna hrana, izda država vendar v ta namena velikanske svote denarja. Istotako je tisočero družin, ki so danes tako rekoč brez vsake prave večerje. Na deželi pa segnje vsako boljše sadno leto na tisoče centov jaboljk in drugega sadja. Kmet nima od tega pridelka ničesar, ker primanjkuje kupeev, ki bi pošteno plačevali. Tako se porabi dragoceno sadje ali za mošt ali pa za prašičjo krmo ali pa celo v vrtn segnje. V drugih državah so gospodarski pomen sadja že davno izpoznali. Na Nemškem, v Angliji in tudi na

Kupujte in razširjajte naš koledar, ki je največji, najboljši in najcenejši kmetijski koledar.